

Dr. Györkös Péter nagykövet vendégkommentárja a „Focus” online felületén

2020.04.21.

A korona vírus elleni harc 40. napja. Mi magyarok is bízunk a legjobban, de készülünk a legrosszabbra. A pillanatfelvétel szerint a görbe egyelőre lapos, az elhunytak száma 199. A DKV.Global szerint Magyarország a harmadik legbiztonságosabb EU tagállam. Az IMF nálunk látja az egyik legkisebb gazdasági visszaesést. Nincs garancia arra, hogy elérjük két fő célunkat, az áldozatok számának minél alacsonyabb szinten tartását, ill. hogy a válság végére minél jobb kiinduló helyzetből vágjunk neki az újratevésnek. De ezen dolgoznak a magyarok, ahogy annyi nemzet szerzte a világon. És a lakosság 78 % támogatja a kormányzati irányvonalat.

A válság szomorú mellékhatásaként a vírus mellett egyfajta politikai vírussal is meg kell küzdeni. Magyarország és a magyar intézkedések ellen mennyiségében és minőségében is meghökkentően intenzív kampány indult.

Ennek első fázisa a *fake news* monopóliumra épült. Aki utánajárt, mára tisztában lehet azzal, hogy a magyar törvényi szabályozás alkotmányos, az elfogadott rendeletek összhangban vannak a más tagállamok által bevezetett intézkedésekkel, a rendeleti hatáskör a sürgősségi helyzet végével megszűnik, az állítólag kényszerszabadságra küldött Országgyűlés minden héten több napon át ülészik. Az Európai Bizottság a Szerződés óreként elemzi a magyar, ahogy az összes többi tagállam intézkedéseit. A vírus legyőzését követő vitának előre örülünk. Magyarország miniszterelnöke megírta, hogy most minden erőfeszítést a vírus legyőzésére kell fordítani, de utána áll a vita elébe. (A mondat második részét eddig még sehol nem láttam idézni.)

A politikai vírus mutálódik. Az Európai Bizottság jogállamiságért felelős alelnöke szerint „*nem a text, hanem a context*” a probléma. Itt egy teljesen más mezőbe lépünk át. Ha jogilag eddig semmi kivetni valót nem sikerült találni, akkor mi végre a nem ritkán hisztérikus kampány? A kontextus miatt. Magyarország 2010 óta, amikor egy politikai család szabad választáson kétharmados többséget szerzett, folyamatos támadás alatt áll a kontextus miatt. Legyen szó az Alaptörvény elfogadásáról, az unortodox gazdaságpolitikáról, a migrációs krízis kitörése óta képviselt következetes irányvonalról. Ezek egyike sem sérti az európai jogrendszert, vagy ha volt erre okot adó probléma, azt európai keretben rendezni tudtuk. Itt politikai és ideológiai konfliktusok halmozódtak fel. Ennek a fő hadszíntere az „illiberális demokráciáról” hat éve zajló vita. Mára némileg letisztult ez a konfliktus is. A szabadságjogok, a demokratikus alapelvek sérthetetlenek. A gazdaság- és pénzügypolitikában Magyarországot nem egy liberális politikus megirigyelhetné. A politikai-ideológiai vita lényege a „*das Kulturelle*”, az, hogy Magyarország az identitás, a családpolitika és a migráció terén nem hajlandó elfogadni mások által követett modelleket. Ez a vita azonban természeténél fogva nem látszik feloldhatónak. Nem a jogállamiságról, nem az EU alapértékeiről, hanem egy ideológiai politikai-társadalmi modell el nem fogadásáról vitázunk. Ennek a vitának a brutális felerősítése a korona vírus elleni harc kellős közepén rendkívül aggályos.

Van a politikai vírus terjesztésének egy harmadik fázisa is. Annak mellékhatása még veszélyesebb lehet. Minősíthetetlen sértések hulláma ért el bennünket. Ha valamit sokan mondogatnak, az attól még nem feltétlenül igaz. De ha igaztalan dolgokat sokan és sokszor mondogatnak, annak mérgező hatása elkerülhetetlen. Magyarország diktatúrázása, a magyarok idiotázása, parlamenti képviselőink ostoba borjúzása, a nácizás hétköznapi rutinná vált. Egyes politikusok és szerkesztőségek a tények teljes ignorálásán túl a becsületsértés új dimenzióit nyitották meg. Ha felteszik a kérdést, miként gondolnak majd vissza a spanyolok és az olaszok erre az időre, akkor fel kellene tenni azt a kérdést is, hogy mi jut majd a magyar emberek eszébe 2020 tavaszáról.

Magam hivatalomnál fogva több ilyen hullámot megéltem. A mostani mennyiségében és minőségében minden korábbin túltesz. Hiába a teljes transzparencia, hiába a mindenre kiterjedő (német nyelvű) tájékoztatás, a tényeket továbbra is csak korlátozott körben fogadják be. Ha száz ténytől és sértő támadástól egyre reagáltam, igen szerény mértékben kaptam visszajelzést, nem is beszélve a tények közzétételéről.

Már úgy éreztem, hogy engem nem lehet meglepni, amikor az EPP elnökétől megtudhattam, hogy „Carl Schmitt büszke lenne Magyarország miniszterelnökére”, egy német állami TV pedig hazám kapcsán a tömegbe lövetésről elmélkedett. Fegyelmeztem magam, elolvastam még egyszer. Majd amikor beszéltem néhány otthoni barátommal, azt tapasztaltam, hogy higgadtan, vagy inkább rezignáltan fogadták a hírt. A politikai vírus terjedése ellen Magyarországon már elkezdett kialakulni az immunitás. Az egyre abszurdabb vádak oly mértékben állnak szemben a valósággal, hogy a magyarok körében elkerülhetőnek látszik a gyógyíthatatlan mellékhatás. Nekünk a korona vírus marad az ellenfelünk.